

FUNGUS

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE MYCOLOGISCHE VEREENIGING

IN MEMORIAM H. BOTING

Door het heengaan van ons medelid H. Boting, die eind October j.l. op 42-jarige leeftijd te Haarlem overleed, heeft de Ned. Mycol. Vereniging wederom een gevoelig verlies geleden. De niet al te sterke levensdraad van een eenvoudig en goed mens, „allround” natuurliefhebber en kundig vakman, is door dit onverwacht verscheiden ruw verbroken.

Het zal een jaar of 15 geleden zijn, dat ik het voorrecht had, Boting in de wonderen en geheimen der mycologie te mogen inwijden, een tijd, waaraan ik de aangenaamste herinnering bewaar. Hij was een dankbare leerling, wiens belangstelling en kennis gestaag groeiden. Het duurde niet lang of Boting trad tot de gelederen der N.M.V. toe, waarin hij zich al spoedig thuis gevoelde en men hem als een prettig kameraad en trouw lid heeft leren kennen en waarderen. In latere jaren tot consul benoemd, maakte hij zich voor onze vereniging zeer verdienstelijk en droeg op zijn onopgesmukt-humoristische wijze in woord en geschrift veel bij tot het aankweken en doen toenemen van belangstelling en liefde voor de Natuur in het algemeen en voor de paddestoelen in het bijzonder. Het zal vreemd zijn, Boting op onze vergaderingen en excursies niet meer aanwezig te zien, velen zullen hem missen en degenen onder u, die hem, zoals ik, lang en goed gekend hebben, beseffen welk een groot verlies het heengaan van dezen hoogstaanden mens beteekent.

DE V.

DE ALGEMENE LEDENEXCURSIE DER N.M.V. TE GORSSEL

OP 5, 6 EN 7 OCTOBER J.L.

Het bestuur van onze vereniging heeft voor het houden van de grote jaarlijkse ledenexcursie ditmaal zijn keus laten vallen op de omstreken van Gorssel en ik meen te mogen zeggen, dat er haast geen beter oord had kunnen worden uitgezocht. De aanleiding tot die keuze was niet alleen het feit, dat deze streek van oudsher bekend is als een der mooiste van ons land, rijk voorzien van prachtige bossen met allerlei soorten hout, maar vooral ook de zekerheid, dat bij het uitzoeken van geschikte terreinen en het leiden van de deel

nemers naar de mycologisch meest interessante plekjes gerekend kon worden op de voorlichting en hulp van ons medelid Smits te Deventer, die het Gorsselse land op zijn duimpje kent. Voeg bij deze twee reeds bij voorbaat gunstig werkende factoren nog enkele toe in de vorm van echt paddestoelenweertje., in de voorafgaande maand met veel regen en niet te veel koude en het bovenverwachting groot aantal deelnemers, dat zich voor deze excursie opgaf, en ge zult begrijpen, dat een en ander bijna niet mislukken kon.

In de loop van Vrijdag 4 Oct. kwamen reeds een 15-tal van onze leden Gorssel binnenvallen en verzamelden zich in hotel „de Eikeboom“, dat uitverkoren was, om den excursionisten logies te verschaffen. Zaterdagmorgen d.o.v. trok er dan ook al een troep op uit in de richting van Klarenbeek, een prachtig en uitgestrekt boscomplex, gelegen tussen Deventer en Apeldoorn, waar de laatstgenoemde gemeente als eigenaresse ons vrije wandeling had toegestaan. De oogst aan paddestoelen was op deze tocht, die, evenals alle volgende, door schitterend herfstweer werd begunstigd, zeer bevredigend. Als belangrijkste vondst mag wel de *ivoorboleet* (Bol. Boudieri) worden genoemd, waarvan één exemplaar onder *Pinus Strobus* werd aangetroffen.

Enkele iets later te G. aangekomen deelnemers bezochten dezelfde ochtend de bossen van huize Dordt, welwillend opengesteld door ridder Huysse van Kattendijke. Ook daar werden verschillende interessante dingen gevonden. Het gros van de leden arriveerde echter pas Zaterdag na de lunch, in verband waarmee de mooiste en belangrijkste excursie op die middag vastgesteld was. Doel van deze tocht waren het Eperbos en 't Hassink, respectievelijk links en rechts van de rijke Deventer-Lochem gelegen. Voor het laatstgenoemde terrein was de eigenaar baron van der Feltz zo vriendelijk, ons toegang te verlenen. Deze excursie spande wel de kroon, speciaal wat aantal en kwaliteit der gevonden paddestoelen betreft. In het Eperbos stonden natuurlijk de verschillende „Brandstellen“ (zie vorige Fungusnummer) in het middelpunt der belangstelling en hoewel er niet bepaald een rijke fungi-flora op die plekjes werd aangetroffen, konden toch vrijwel alle daar voorkomende houtskoolzwammen, zij het ook merendeels in weinige exemplaren, worden verzameld en bekeken. *Collybia atrata*, *Omphalia mattra*, *Flammula carbonaria*, *Cantharellus carbonarius*, *Psathyra pennata*, *Coprinus Boudieri*,

Foto Mej. KRUSEMAN

Geopyxis carbonaria, *Plicaria violacea*, *Rhizina inflata*, ze waren alle present, bovendien enkele andere soorten, welke nog niet met zekerheid gedetermineerd konden worden. Op schilderachtige wijze lagen troepjes deelnemers op en om de diverse houtskoolplekjes gehurkt en geknield (zie foto) of kropen rond met de neus op de grond om toch maar geen enkele rariteit van minimale afmetingen over het hoofd te zien. Heftig, maar vreedzaam werd er gedebatteerd over niet dadelijk thuis te brengen soorten.

Heel wat tijd brachten we daar zoek, geen wonder trouwens, want verreweg de meesten hadden deze typische zwammen nog nooit gezien. Toch werden ook op andere plaatsen, vooral in 't prachtige Hassink, nog interessante soorten gevonden. Zo kon een nieuwe vindplaats worden genoteerd van de zeldzame *Tricholoma Russula*, een mooie, roodbruin gevlekte ridderzwam met dikke, ietwat aflopende plaatjes, waardoor ze eigenlijk meer het uiterlijk van een *Hygrophorus* heeft. Voor zover bekend werd deze alleen nog maar in de omgeving van Winterswijk aangetroffen.

Het was een opgewekt gezelschap van ruim 40 personen, dat zich, na de vermoeienissen van deze succesvolle excursie door diverse uit- en inwendige middelen te boven gekomen te zijn, aan de keurig gedekte tafels in „de Eikeboom” neerzette. Het behoeft nauwelijks gezegd te worden, dat de bekende gezellige stemming er al dadelijk in zat, nog voor men zich een oordeel had kunnen vormen over hetgeen zou worden opgedist. Dat die stemming in snel tempo toenam, naarmate de ruime hoeveelheid voedings- en genotmiddelen verminderde, moge gevoegelijk als een compliment aan het adres van den heer v. d. Meulen en zijn staf worden beschouwd, die trouwens al die dagen zijn gasten op uitstekende wijze heeft verzorgd.

Een extra vrolijke noot aan tafel werd nog veroorzaakt door het feit, dat een der aanwezige dames, behorende tot onze meest kunstzinnige, trouwe en enthousiaste leden, op die vijfde October haar geboortedag mocht herdenken, wat natuurlijk niet onbekend was gebleven. Bij monde van den heer Meulemeester, die haar op sappige wijze in onvervalst Gorssels dialect toesprak, werd de jarige een tuiltje bloemen en een Deventerkoek aangeboden, welke laatste naar plaatselijk gebruik aan de bovenarm van het „slachtoffer” werd gebonden. Een intermezzo, dat bij alle aanwezigen, getuige de geestdriftige bijvalsbetuigingen, zeer in de smaak viel, evenals de koek, die door de jubilarisse al spoedig gul werd rondgedeeld.

Hoewel na afloop van het diner bij de meesten een zekere loomheid te constateren viel, kwam men echter weer geheel op dreef, toen de paddestoelen, welke die dag waren vergaard, op lange tafels in de serre uitgesteld en van naamkaartjes voorzien werden. Velen maakten van deze gelegenheid gebruik, om de verschillende vondsten nog eens terdege te bekijken, te bestuderen en er met elkaar over van gedachten te wisselen; anderen weer trachtten met behulp van mikroskoop, determineer- en plaatwerken nog onbekende soorten thuis te brengen, wat met meer of minder succes gepaard ging. Gezien de ijver en toewijding, waarmee men te werk ging, zal die avond heel wat interesse voor paddestoelen in belangrijke mate toegenomen en heel wat kennis aanmerkelijk vermeerderd zijn.

De Zondagmorgen bracht ons met prachtig weer op het terrein van kasteel 't Joppe, dat zeer welwillend door den eigenaar Jhr von Heyden was opengesteld, terwijl daar in de buurt ook nog een deel van het landgoed van baron van Hövell tot Westerflie, die ons evenzeer met toegang verlenen ter wille was, bezocht werd. Schitterende percelen loof- en naaldhout, met vele vijver- en slootkantjes en enkele stukken weiland gaven op mycologisch gebied weer tal van interessante dingen te zien. Zo o.a. de zwart met witte *Coprinus picaceus* in enkele mooie exemplaren, de paarslijmige *Stropharia inuncta*, de zeldzame *Lepiota irrorata*, een kleverig, roomkleurig parasolzwammetje met een fijnschubbig-gelaarsde steel, de donkerwrattige *Tricholoma squarrulosum*, de aalglubberige *Hygrophorus laetus* en de half wit, half

Boletus rhodoxanthus

Foto de V.

bruin-glanzende gesteelde *Marasmius globularis*. Op de terugweg werd dicht bij het hotel aan een slootkant onder eiken nog de slechts eenmaal in ons land gevonden *Boletus auriporus*¹⁾ in gezelschap van de zeldzame *Mycena aurantio-marginata* met goudgerande lamellen en de paars-melkende *Lactarius uvidus* buitgemaakt.

Na de lunch mocht, dank zij de vriendelijkheid van de eigenaresse Mevr.

Hofstede, het mooie landgoed Amelte worden bezocht. Op dit voornamelijk met naaldhout begroeide terrein leverde de zwammenflora wel veel mooie, maar weinig bijzondere dingen op. Als zodanig konden nog genoteerd worden *Pluteus atromarginata*, een hertenzwam met zwartgerande plaatjes, de geelgroene *Tricholoma sejunctum* en de oranje-geschubde *Pholiota flammans*.

Voor het laatst verzamelden zich die avond vrijwel alle deelnemers aan het diner, waarna de meesten zich reisvaardig maakten om hun woonplaats weer op te zoeken. Toch bleven er nog genoeg over, om de volgende morgen nog een laatste excursie te maken naar de Bannink, eigendom van Jhr Sandberg tot Essenburg, die zo vriendelijk was ons tot zijn landgoed toe te laten.

Deze tocht was uit mycologisch oogpunt bekeken nog zeer belangwekkend, want niet alleen, dat weer een nieuwe groeiplaats van de reeds eerder genoemde *Tricholoma Russula* werd ontdekt, maar ook van de zeer zeldzame *Boletus rhodoxanthus*, die nog slechts een enkele keer bij Haarlem was gevonden, werd één enkel, maar fraai exemplaar (zie afb.) onder eiken aangetroffen. Een bijzonder mooie zwam, die tamelijk veel op *Boletus Satanas* lijkt, maar daarvan voornamelijk afwijkt door de leemkleurige, rose-gekleurde hoed en de ± cilindrische steel.

Zo werd dan door deze tocht de Gorsselse excursie besloten. Resumerende kan met voldoening geconstateerd worden, dat ze in alle opzichten uitstekend is geslaagd, waartoe alle factoren, die van belang konden zijn, het hunne hebben bijgedragen. Een woord van hartelijke dank mag in dit opzicht nog wel speciaal gericht worden tot de verschillende, reeds met name genoemde

¹⁾ Zie foto bij het artikel van v. Eindhoven.

eigenaren van de door ons bezochte terreinen, die met de grootste bereidwilligheid toegang tot hun domein, ook buiten de paden, hebben verleend, waardoor zij in hoge mate aan het welslagen van de excursie debet zijn. Verder tot den eigenaar van 't hotel „de Eikeboom“, den heer v. d. Meulen, die met de zijnen met voldoening kan terugzien op de moeilijke, maar geslaagde opdracht het grote aantal deelnemers naar behoren te verzorgen. En dan ten slotte tot onzen hulpvaardigen en onvermoeiden vriend Smits, die het leeuwendeel van de veelomvattende voorbereiding op zich genomen heeft en daardoor zeker niet het minst tot het succes heeft bijgedragen.

Hopelijk zullen allen, die in Gorssel van de partij waren, voldaan en verrijkt zijn teruggekeerd en zich reeds hebben voorgenomen, het volgend jaar weer mee te doen. Moge dit verslag voor degenen, die niet aanwezig waren een stimulans zijn, om zich dan bij hen aan te sluiten.

DE VEYE.

WAARNEMINGEN OVER FOMES ANNOSUS FR.¹⁾

Reeds gedurende eenige jaren zijn er telkens gevallen onder onze aandacht gebracht, waar *Pseudotsuga Douglasii* en *Larix leptolepis* plotseling geheel waren afgestorven. In het laatste groeiseizoen is het aantal zoo frappant, dat ik hiervan graag aan de lezers van ons tijdschrift mededeeling zou willen doen.

Twee à drie meter hooge exemplaren van *Pseudotsuga*, die in de vorige groeiperiode nog een zeer normale, flinke jaarscheut hebben gevormd, zijn dit jaar ineens geheel afgestorven en steken door hun roodbruine tint af van de omgevende planten.

Bij onderzoek van toegezonden of zelf gevonden materiaal blijkt, dat *Fomes annosus* Fr. (= *Trametes radiciperda* Hart.) uit het hout in de wortelhals te kweken is of, zooals vooral dit jaar het geval is, de vruchtlichamen van de genoemde zwam aan de wortelhals als meer of minder goed gevormde „kraag“ te zien zijn.

Het hier bedoelde afsterven is o.a. gevonden op Oranje Nassau Oord, de Buunderkamp, de Dorschkamp en op de terreinen van de Vereeniging tot behoud van Natuurmonumenten in het Leuvenumsche Bosch.

Het is een merkwaardig feit, dat *Fomes annosus*, die ook in Noord-Amerika voorkomt, in Europa voor verschillende coniferen zooveel belangrijker parasiet is dan in Amerika. De schade is daar, volgens de literatuur, van weinig beteekenis (2 : 370).

De zwam is in Europa gevonden op *Pinus silvestris*, *P. nigra*, *P. Strobus*, *Picea excelsa*, *P. sitchensis*, *Larix decidua*, *L. leptolepis*, *Tsuga albertiana*, *Abies grandis*, *A. nobilis*, *A. alba*, *A. balsamea*, *Thyja gigantea*, *Pseudotsuga Douglasii* en *Juniperus communis* (6 : 147). *Fomes annosus* is overigens geenszins beperkt tot de naaldhoutsoorten, maar wordt in de literatuur vermeld op: *Quercus Robur*, *Fraxinus excelsior*, *Fagus sylvatica*, *Betula alba*, *Prunus avium*, *Sorbus aucuparia*, *S. Aria*, *Ulmus montana*, *Calluna vulgaris*, *Corylus Avellana*, *Alnus glutinosa*, *Acer sp.*, *Crataegus Oxyacantha*, *Quercus Ilex*, *Rhododendrum ponticum* (6 : 148).

Het voorkomen op loofhout is echter minder belangrijk voor de loofboomen zelf dan wel met het oog op de infectie, die ervan kan uitgaan, als men b.v. na loofhout gekapt te hebben, naaldhout plant.

Over het verschillend gedrag van *Fomes annosus* in Noord-Amerika en Europa is zonder nadere gegevens en experimenten niet veel te zeggen. Boyce (1 : 13) wijst in dit verband op het gevaar dat het invoeren van *Fomes annosus* uit Europa in Noord-Amerika zou meebrengen. („...the strain of F.a. observed in Great Britain, introduced into the Douglas fir region of

¹⁾ Dit artikel is gepubliceerd in het Nederl. Boschbouwtijdschrift 9-1935. Daar ik gaarne ook de medewerking van onze Mycologen zou inroepen, verzocht ik de redactie van Fungus om het ook hierin op te nemen.

the Pacific Northwest, might prove highly virulent, whereas the fungus as it exists there at present is of trivial importance⁷¹). Het zou natuurlijk niet onmogelijk zijn, dat er rassen of biotypen bestaan, zooals bij zoovele andere parasieten (6 : 148 en 1 : 12).

De vraag doet zich voor, of hier de wijze van ontstaan van de opstand niet van invloed is. Boyce schrijft in het genoemde artikel van de ondervindingen, die K. Bramsen, houtvester bij het Staatsboschbeheer, in Denemarken had opgedaan (1 : 14). Daar komt *Fomes annosus* in geplante opstanden veel meer voor dan in gezaaide.

Ik wilde nu de lezers verzoeken, mij mededeeling te doen van de gevallen, waarin de ziekte werd geobserveerd met vermelding van de omstandigheden, waaronder de resp. opstanden zich bevonden. Voor het antwoord houde men zooveel mogelijk rekening met onderstaande punten.

Mijn verzoek om inlichtingen zou ik met bijzondere nadruk willen richten tot hen, die ondervindingen hebben over onderzaaiingen en onderplantingen. Daar zijn immers de omstandigheden voor *Fomes annosus* bijzonder gunstig door de aanwezigheid van de stobben in de grond. Er wordt bij het inbrengen van een ondergroei in gelichte opstanden vrijwel dadelijk na de kap gezaaid of geplant. Het is met het oog op de verwilderding van den bodem zeker ook héél belangrijk om niet te lang te wachten. Maar daardoor is het niet mogelijk, dat de achtergebleven stobben eerst vergaan. Na kaalkap wordt of niet dadelijk weer geplant of pas geplant, nadat de stobben verwijderd zijn. Het laatste kon in vroegere jaren, maar is tegenwoordig niet meer mogelijk, omdat er geen liefhebbers voor de stobben te vinden zijn.

Wel is waar bestaat in de phytopathologische literatuur een theorie, dat sommige parasitaire zwammen in de grond pas parasitair optreden, als het gemakkelijk te bereiken „doode organische” materiaal in de grond op is, dat men dus maar voor voldoende „gemakkelijk” voedsel voor deze parasieten behoeft te zorgen, om het gewas tegen ziek worden te beschermen. Deze theorie, de preferential-food-theory, is zoo genoemd door Millard (4 : 78-82) bij *Actinomyces*, die de schurft van de aardappel veroorzaakt. Deze wordt ook op *Fomes lignosus* toegepast, die in Hevea-beplantingen nogal schade aanricht (5). Zij klopt echter niet met onze ondervindingen in Nederland en ook niet met de uitkomsten van proeven, die met dezelfde zwam (*Rigidoporus microporus* (Swartz) v. Overeem syn. *Fomes lignosus* Klotzsch) genomen zijn op *Hevea brasiliensis* (3).

Integendeel is door het achterblijven van de stobben een gelegenheid geboden voor de zwammen om zich krachtig te ontwikkelen en uit te breiden, waardoor de kans op een ontmoeting tusschen wortel en parasiet des te grooter wordt.

Ik houd me dus speciaal aanbevolen voor mededeeling van de ondervindingen met Douglas, Larix, Abies enz. in onderplantingen en onderzaaiingen. Na ontvangst van de berichten zal ik trachten deze samen te vatten en van de uitkomst mededeeling te doen.

Wageningen.

H. VAN VLOTEN.

Literatuur

1. **BOYCE**, J. S., Observations on Forest Pathology in Great Britain and Denmark. Phytopath. 17 : 1-18. 1927.
2. **HUBERT**, E. E., An outline of Forest Pathology. New York, 1931.
3. De **JONG**, W. H., Het parasitisme van *Rigidoporus microporus* (Swartz) van Overeem, syn. *Fomes lignosus* Klotzsch bij *Hevea brasiliensis*. Arch. v. d. Rubbercultuur, 17 : 4—6, 1933.
4. **MILLARD**, W. A., Common scab of potatoes. Ann. Appl. Biol. 10 (1) : 70-88, 1923.

5. **NAPPER, R. P. N.**, Observations on the root disease of Rubbertrees, caused by *Fomes lignosus*.
 Journ. Rubber Res. Inst. Malaya 4 (1) : 5—33, 193.
 (R.A.M. 12 : 52-54, 1933).
6. **WILSON, MALCOLM**, The host plants of *Fomes annosus*. Trans. Brit. Myc. Soc. 12
 (2 en 3) : 147-149, 1927.

Bij het geven van inlichtingen over het voorkomen van *Fomes annosus* Fr. gelieve men te vermelden:

naam en adres van den waarnemer; eigenaar en aanduiding plaats van het terrein, ligging, grondsoort en grondwaterstand; gegevens over de opstand, nl. vorige begroeiing, bodemvoorbereiding, wijze van aanleg, houtsoorten, leeftijd, ontwikkeling, aantasting; verdere opmerkingen.

v. VL.

BOLETUS AURIPORUS PECK 1872
EEN NIEUWE BOLEET VOOR ONS LAND

In November 1934 kon ik in Fungus (1) reeds kort berichten, dat uit de omstreken van Haarlem *Boletus auriporus* Peck 1872 was aangebracht, welke soort nieuw bleek te zijn voor de Nederlandsche Flora. Op dat oogenblik was de eenige tabel, die een bevredigende uitkomst gaf, die van **KALLENBACH** 1931 (6), welke regelrecht op de betreffende soort uitloopt en wel volgens de cijfers:

16. Hut ohne Schleier.
 96. Röhren länger als einige Millimeter.
 106. Nicht als Schmarotzer lebend.
 116. Nicht auf Holz wachsend.
 136. Nicht pfefferartig-brennend.
 146. Fleisch schmeckt mild.
 17a. Mit schleimig-schmierigem Hut.
 186. Hut nicht elfenbeinweisslich.
 196. Hut von Anfang an schmierig.
 20a. Unter Laubbäumen, Hut fleischbräunlich, Röhren und Poren auffallend zitrongelb; Fleisch weisslich, unter Oberhaut rötlich, unveränderlich. Kleine Art. *Bol. auriporus* (Peck) Kbh. = *gentilis* Quél. Hiermede zijn meteen de meest kenmerkende bijzonderheden reeds vermeld. Ter controle werd het exemplaar opgezonden aan den heer Kallenbach, die de determinatie bevestigde.

Wijlen A. Joman heeft in Fungus (3) een determinatie-tabel voor de Nederlandsche Boleten gegeven, waarin de soort, daar genoemde tabel bewerkt werd naar Kallenbachs tabel 1930/31 (6), gemakkelijk opgenomen kan worden volgens de nummers: 1c, 66, 76, 86, 96, 12a, 136. No 136 verwijst naar 14a-6-c, waar *Boletus auriporus* dan als 14d opgenomen moet worden.

Helaas had ik slechts 1 exemplaar ter beschikking, dat bovendien eenige dagen op de tentoonstelling gelegen had. Hiernaar is de volgende beschrijving opgesteld (zie ook de foto van het onlangs bij Gorssel gevonden exemplaar): *Hoed* glad, droog iets glanzend, bij natmaken *glibberig-kleverig*, kleur ongeveer vleeschroodbruin, *klein*, 3 cm diameter;

Vleesch geelachtig wit, op doorsnee *onder de opperhuid duidelijk rood aangelopen*, bijna geheel iets rood aangelopen, *onveranderlijk*, smaak zoet;

Buisjes geel;

Poriën prachtig en *intens goudgeel*, welke gele kleur bij opdrogen behouden blijft, vrij groot;

Steel bovenaan geel, naar beneden meer in bruin overgaande, vezelig-glad, in het midden het dikst, iets spoelvormig, boven en onder 9 mm, midden 14 mm diameter. Lengte 40 mm.

Voor de microscopische kenmerken citeer ik Kallenbach (7), met wien de door mij geconstateerde maten overeenstemmen, doch wiens opgaven overigens gebaseerd zijn op uitgebreider materiaal, dan ik ter beschikking had: *Cystiden*: knotsvormig, tennisracketvormig, soms in spits uitgetrokken, 26-86/8-20 μ ; *Basidiën*: 4-sporig, 21-38-47/7-12 μ ; *Sporen*: bleekgeel, elliptisch-spoelvormig, met druppeltjes, 11 tot 15-17 (20)/(4) 5-7(8) μ , soms tot 27 μ lang.

Wat de nomenclatuur van de zwam betreft, bestaat er verschil van mening.

In 1872 ¹⁾ beschreef Peck (8) in de Vereenigde Staten een soort, die hij *Boletus auriporus* noemde, op grond van de „bright golden yellow” poriën. In 1889 (9) volgde daarop een nieuwe, uitvoeriger beschrijving, waarin nog meer de nadruk gelegd werd op de goudgele poriën, en tevens op de kleverigheid van den hoed bij vochtigheid.

Inmiddels was door QUÉLET (10) de soort *Boletus gentilis* gepubliceerd en het is verklaarbaar, dat deze publicatie in Europa meer de aandacht trok dan die van *Boletus auriporus* uit Amerika.

De eerste maal, dat de soort in Duitschland werd gevonden, was in den zomer van 1920, en wel op 2 à 3 plaatsen. Na overleg met Dr Ricken werd zij door Kallenbach in 1921 (4) gepubliceerd als *Boletus gentilis* Quél. Zonder van den naam van Peck op de hoogte te zijn, noemde Kallenbach haar toen reeds: *Goldporiger Röhrling*.

Eerst in 1926 ontdekte Kallenbach bij bestudeering van de Boleten van het Berlijnsche Herbarium, dat zijn *Boletus gentilis* Quél. daar reeds lag uit Noord-Amerika onder 2 namen, nl. als *Boletus aurisporus* Peck (abusievelijk voor *auriporus*) en als *Boletus flaviporus* Earle. De exemplaren onder laatstgenoemden naam waren door Earle zelf gedetermineerd, zoodat die naam eenvoudig als synoniem beschouwd kan worden en verder geen moeilijkheden oplevert, omdat de soort van omstreeks 1901 dateert.

De exemplaren te Berlijn onder den naam van *Boletus auriporus* waren door Farlow gedetermineerd en afgezien van een kleine mogelijkheid, dat door Farlow een foutieve determinatie verricht is, staat het volgens Kallenbach vast, dat de in Duitschland gevonden zwammen identiek zijn aan Peck's Amerikaansche *Boletus auriporus*.

Het resultaat van zijn onderzoek legde Kallenbach vast in zijn publicatie van 1927 (5).

De Fransche *Boletus gentilis* Quél. wordt in het voor eenige jaren verschenen boekje van Gilbert: „Les Bolets” (2) teruggebracht tot *Boletus cramesinus* Secretan 1833, op grond van de destijds verschenen beschrijving. Gilbert brengt de soort onder in het geslacht *Xerocomus* en noemt terloops de *Xerocomus auriporus* (Peck) zonder nader hierop in te gaan.

Het is m.i. nog te bezien, of de conclusie van Gilbert juist is, omdat Secretan (11) o.a. vermeldt, dat de kleur van de poriën van heldergeel in oranje en ten slotte in zwartachtig bruin overgaat. Door Quélet (10) wordt daarvan niets vermeld.

In ieder geval zal onze *Boletus auriporus* niet tot *Boletus cramesinus* teruggebracht kunnen worden, daar hiervan vaststaat, dat zoowel hier in Europa als in Amerika de poriën zelfs na opdrogen hun prachtig gele kleur behouden. Toevallig viel de vondst bij Haarlem samen met het tijdstip dat Kallenbach de laatste hand legde aan de beschrijving van de soort in zijn groote werk: „Die Röhrlinge” (7). De betreffende aflevering is inmiddels uitgekomen. Alle bijzonderheden zijn daarin uitvoerig opgenomen, o.a. ook origineele beschrijvingen van vroegere auteurs en een bespreking van de nomenclatuur.

¹⁾ Het „Report of the Botanist” is gedateerd 1870, doch werd eerst later gedrukt. Het „23rd Annual Report” als geheel draagt het jaartal 1873.

De soort is thans bekend uit: Noord-Amerika, Noord-Afrika, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Nederland, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland.

Op Taf. 36 zijn diverse exemplaren in kleuren afgebeeld. Het Nederlandsche exemplaar kwam zoowel wat model als kleur betreft bijna volkomen overeen met fig. 6 en 7.

Haarlem.

VAN EYNDHOVEN.

Geciteerde literatuur

1. EYNDHOVEN, G. L. VAN, Haarlemse Paddenstoelendag. Fungus VI, no 2, 15-XI-1934, p. 39.
2. GILBERT, E. J., Les Bolets (Les livres du Mycologue, Tome III), Paris 1931, p. 137-138, Pl. VI, fig. 17.
3. JOMAN, A., De Nederlandsche Boleten. Fungus VI, no 3, 15-1-1934, p. 46-48; VI, no 4, I-IV-1934, p. 62-63.
4. KALLENBACH, FRANZ, Boletus gentilis Quélet - Goldporiger Röhrling, Pilz- u. Kräuterfreund V, Heft 2/3, Aug./Sept. 1921, p. 65.
5. KALLENBACH, FRANZ, Goldporiger Röhrling, Boletus auriporus Peck, Zeitschr. f. Pilzkunde alte Folge XI, neue Folge VI, Heft 8, 27-VIII- 1927, p. 117-119, fig. 1-11.
6. KALLENBACH, FRANZ, Die Röhrlinge, Boletaceae, Zeitschr. f. Pilzkunde, neue Folge IX, 1930, p. 182-187 (ook afz. verkrijgb. als: Pilzbestimmungs-Tabellen der Deutschen Gesellsch. f. Pilzkunde, 1. Bändchen, 1931, p. 1-16).
7. KALLENBACH, FRANZ, Die Röhrlinge, Boletaceae, in: Die Pilze Mitteleuropas, Band I, 14. Lieferung, 1935, no 23, p. 96-100, Taf. 35, f. 62, 36, f. 1-20, 38, f. 64 (Taf. 35 en 36 in 13. Lief.).
8. PECK, C. H., Report of the Botanist, in: 23rd Ann. Rep. of the Regents of the Univ. of the State of New York, 1873, p. 133, no 18.
9. PECK, C. H., Boleti of the United States, in: Bull. of the N. York State Mus. vol. 2, no 8, Sept. 1889, p. 110.

10. QUÉLET, L., Flore mycologique de la France, 1888, p. 413 (afb. As. fr. 1883, Pl VI, fig. 13).

11. SECRETAN, L., Monographie Suisse, 1833, Tom. III, p. 39, no 36.

Naschrift. Na beëindiging van dit artikel zijn mij nog de volgende vondsten bekend geworden: één fraai en typisch exemplaar (zie foto), volkomen gelijkend op de afb. bij Kallenbach, gevonden tijdens de alg. ledenexcursie te Gorssel door den heer de Veye op 6 Oct. j.l. onder loofhout, vlak bij 't hotel „de Eikeboom“; verder nog een vondst door wijlen ons medelid Boting begin Oct. j.l. in „de Neethof“ te Santpoort. v. E.

INDISCHE CORDYCEPS-SOORTEN

In een der afleveringen der „Tropische Natuur“ las ik eenige bijzonderheden over Cordycepssoorten, die me merkwaardig genoeg toeschenen, om onder de aandacht der funguslezers te brengen.

Mummificeert in ons land alleen *Cordyceps militaris* de pop van *Agrotis pronuba* (de hooi vlinder), in Ned. Indië komen verschillende soorten voor (meer dan 20), die uitsluitend insecten en naverwante dieren bewonen.

Een er van, *Cordyceps Ouwensii* v. Höhnel, heeft vliegen tot zijn gastvrouw gekozen, die levend gemummificeerd worden en dit proces begrijpelijkerwijs niet direct aangenaam vinden. Op een blad zittend, klemmen zij zich met uitgestrekte poten daaraan vast. Zoo blijven ze zitten suffen tot de mummificatie voltrokken is en de dood intreedt. Nu zou voor de zwam het gevaar ontstaan, dat de poten los lieten, het diertje naar beneden viel en in de humuslaag verloren ging. Er zouden dan geen andere vliegen meer geïnfecteerd worden. Voor het nu echter zoover is, groeit uit het achterlijf een bruin, draadvormig, zeer kleverig mycelium; dit hecht zich zóó aan het blad vast, dat het vrijwel onmogelijk is het vliegenlichaam, zonder een deel van het blad mee te trekken, daarvan te verwijderen. Tegelijkertijd groeit aan weerszijden van de thorax een gesteeld, bruin balletje naar buiten, de eigenlijke *Cordyceps*, ter grootte van een speldekop, schuin naar boven gericht. Het infectiewerk kan dus zijn voortgang hebben en het voortbestaan van de zwam is verzekerd. Een andere interessante soort is *Cordyceps unilateralis*, die voorkomt op de soldaten der boschmieren en in Borneo in vrij groote getale gevonden wordt. De vruchtlichamen groeien bij deze dieren uit kop en thorax en er verschijnen soms 5 à 6 vruchtlichamen op één enkele mier.

Ook dit beestje voelt zich door de indringerigheid van de zwam ellendig en bijt zich met haar enorme kaken stevig aan een blad vast. De kleverige myceliumdraad komt hier niet voor, daar de kaken na den dood vast blijven geklemd en de doode mieren dan ook steeds vastgebeten worden gevonden, zoodat de *Cordyceps* dit hulpmiddel voor zijn voortbestaan in dit geval niet noodig heeft.

Dan zijn er nog verschillende *Cordyceps*soorten op mieren, rupsen, kevers, spinnen, bijen, nachtvlinders en termietennymphen, die de meest grillige vormen vertoonen. Hierover misschien een andere keer.

Den Haag.

Suze de Lint.

DE REUZENKNOTSZWAM (CLAVARIA PISTILLARIS (L.) FR.)

NA 36 JAAR OPNIEUW IN ONS LAND GEVONDEN

Eind October van dit jaar ontving ik van den heer Reuvecamp te Deventer een brief met de uitvoerige beschrijving en een pentekening van een door hem gevonden zwam. Een klein stukje van het kiemvlies was er bij ingesloten. De vinder had zelf reeds, zij het met enige aarzeling, de diagnose *Clavaria*

pistillaris gesteld en verzocht nu om eventuele bevestiging daarvan. Aan de hand van de gegevens en gesteund door het positieve resultaat van het mikroskopisch onderzoek kon ik deze determinatie reeds dadelijk als waarschijnlijk juist aannemen, wat tot zekerheid werd, toen de heer R. mij op mijn verzoek de gevonden paddestoel had toegezonden.

Het exemplaar was reeds een dag of tien oud, daardoor natuurlijk wat ingedroogd en kleiner geworden, maar overigens wat vorm en kleur betreft, nog vrijwel onveranderd. De verschillende kenmerken kwamen overeen met die, welke in de literatuur zijn gepubliceerd (b.v. in Donk's proefschrift: *Clavariadelphus pistillaris* (Linn. ex Fr.) Donk comb. nov.).

Uit het genoemde epistel van den heer R. vermeld ik nog het volgende. Op een zijner excursies, niet zo ver van zijn woonplaats, vond de schrijver op 19 October j.l. toevallig een tweetal exemplaren, waarvan er een helaas door een tochtgenoot vertrapt werd. Ze groeiden in het mos onder beuken, half verscholen onder de afgevalen bladeren. Het grootste, gelukkig behouden gebleven exemplaar was 13 cm lang, onderaan lichter, meer naar boven donkerder grijsbruin van kleur, en enigszins sponsachtig van consistentie. Het onderaardse deel van de steel bleek eigenaardig sikkelvormig gekromd te zijn, waarschijnlijk een toevallige afwijking.

Onmiddellijk na ontvangst heb ik de zwam op de gevoelige plaat vastgelegd

en het resultaat daarvan ziet u hierbij. Een waardevol document van een zeer belangrijke vondst, want de literatuur vermeldt, dat deze *Clavaria* nog slechts één maal en lang geleden (1899) in ons land (Zuid-Limburg) werd aangetroffen. Het is van harte te hopen, dat de reuzenknotszwam zich op haar nieuwe groeiplaats, welke strikt geheim dient te worden gehouden, zal handhaven. DE VEYE.

TRICHOLOMA PERSONATUM

In het najaar 1932 werd aan een wegrand langs een straat door weiland, dat voor woningbouw werd bestemd, door mij voor het eerst *Trich. personatum* opgemerkt (zie *Fungus* no 3, jrg. 32/33).

Een jaar later waren aan den anderen kant der straat ook eenige groeiplaatsen. De hoeden van de paddestoelen waren soms met gegolfde rand en vaak zoo groot als etensborden, terwijl de stelen kort en dik waren. Dit had tengevolge, dat de hoeden bij het plukken doorgaans beschadigd werden, aangezien er niet genoeg ruimte onder den hoed was om de hand naar den steel te brengen en de hoeden vaak zeer breekbaar bleken te zijn. Jonge exemplaren konden wel met steel en al uit den bodem gedraaid worden.

In 1934 groeiden op nog meerdere plaatsen en bij voorkeur tusschen brandnetels vele dezer paddestoelen. Veel zijn er vernield door de spelende jeugd. Het aantal zal bij elkaar wel tusschen de 100 en 200 hebben bedragen.

Thans, Oct. 1935, zijn op drie plaatsen van het vorige jaar in een kleinen omtrek de paddestoelen weer verschenen. Nu vond ik echter één zwam ook in het lager gelegen land, dus niet meer op den berm van den gemaakten weg. Daar de zwammen verleden jaar in de keuken gebruikt en goed bevallen zijn, worden er van tijd tot tijd een paar voor gehaald.

Het vleesch kan echter bij nat weer en eenigszins oude exemplaren heel waterig zijn en laat zich dan als een spons uitknijpen. Ik denk, dat het de voorkeur verdient, deze vochtige paddestoelen 24 uren bij een kachel te drogen. Door uitknijpen van vocht zouden misschien nuttige voedingszouten of iets van dien aard verloren kunnen gaan.

De zwam is in verhouding tot andere soorten niet zoo erg aan spoedig bederf onderhevig en heeft weinig of geen last van insectenvraat.

Het bouwland wordt al heel wat kleiner en het zal waarschijnlijk niet zoo lang meer duren of er staan huizen en dan is het daar met de zwammen gedaan.

Delft.

H. BAKKER.

BOEKAANKONDIGINGEN

„*Paddenstoelenboek*”, deel II, derde druk, door Cath. Cool en Dr H. A. A. v. d. Lek.

Midden in het paddestoelenseizoen 1935 werden wij aangenaam verrast door het verschijnen van de derde druk van het bekende paddestoelenboek, deel II, door wijlen Cath. Cool en van der Lek. Hoewel de tijd nog wat kort is, om de bruikbaarheid en juistheid van alle determineertabellen en soorts-beschrijvingen zuiver te kunnen beoordelen, valt toch reeds dadelijk te constateren, dat dit 296 bladzijden tellende boekwerkje (f 2,90 ingenaaid, f 3,40 gebonden), door van der Lek met de meeste zorg ten koste van veel tijd en moeite geheel omgewerkt en uitgebreid, een prettige en degelijke indruk maakt. Het is van een origineel bandje voorzien, rijk met foto's (in de tekst en afzonderlijk op kunstdrukpapier) en tekeningen geïllustreerd, terwijl de inhoud, zowel wat de verklarende tekst en beschrijvingen als de verschillende tabellen betreft, de nauwkeurige, met toewijding verrichte arbeid van den

mycologisch uitstekend geschoolden bewerker verraadt. Ik meen te kunnen zeggen, dat allen die belang stellen in paddestoelen, beginnelingen en meergevorderden in de zwammenkunde, oprecht verheugd zullen zijn met dit boek, waarin niet minder dan 537 (in de vorige druk 382) in ons land meer of minder algemeen voorkomende soorten beschreven worden. De voorspelling, dat het niet over belangstelling te klagen zal hebben en zijn weg naar de zwammenliefhebbers wel zal vinden, lijkt zeker niet gewaagd.

Aan den uitgever W. Versluys (N.V.) te Amsterdam hulde voor de verzorging !

„*Onze paddenstoelen*” door K. Hana.

In de Libellenserie van de uitgevers Bosch en Keuning te Baarn is als no 84 het bovengenoemde werkje verschenen. Het spijt me te moeten opmerken, dat de inhoud van dit goed verzorgde en in een fris bandje gestoken boekje nogal teleurstelt. Niet alleen dat verschillende dingen getuigen van een zekere slordigheid bij het neerschrijven, maar er staan ook nog al wat onjuistheden in. Dit geldt zowel voor de algemene tekst als voor de beschrijvingen bij de foto's. Van deze laatste kunnen er meerdere maar matig bekoren, terwijl enkele m.i. een andere soort voorstellen, dan de schrijver aangeeft. Hoe goed bedoeld overigens ook, kan ik dit werkje noch voor de libellenserie, noch voor de populaire literatuur op paddestoelengebied een aanwinst noemen.

„*Flora Agaricina Danica*” door Jacob E. Lange.

Van deze reeds 1½ jaar geleden aangekondigde paddestoelenflora zijn zo juist de eerste 16 platen met bijbehorende tekst van deel I, dat 40 platen zal bevatten, verschenen. Hierop zijn de in Denemarken voorkomende vertegenwoordigers van de geslachten Amanita, Lepiota en Armillaria, tezamen een 70-tal soorten, naar de originele aquarellen van Lange afgebeeld. Het geheel ziet er allersmakelijkst en tip-top verzorgd uit, terwijl de weergave van de fijne kleuren en tinten, voor zover te beoordelen naar de in ons land aangetroffen soorten, m.i. buitengewoon goed geslaagd is. Een schitterend werk, dat naar de indruk van deze eerste serie platen, een zeer belangrijke en waardevolle aanwinst betekent op het gebied der mycologische werken met goede gekleurde afbeeldingen, waaraan nog steeds zo'n grote behoefte is. Alleen jammer, dat de prijs (± f24,— per deel van 40 platen met tekst) wel verhinderen zal, dat deze prachtige uitgave onder het bereik van velen komt. Binnenkort zullen van het eerste deel de resterende 24 platen verschijnen, terwijl het complete werk uit 5 delen (elk jaar één), tezamen 200 platen met 1100-1200 afbeeldingen, zal bestaan.

DE V.

NIEUWE LEDEN

Albers, Mej. W., Maretakstraat 34, 's-Gravenhage.
Bondam, A. C., Velperweg 124, Arnhem.
Brums-v. d. Hoop, Mevr. A. C., Konijnenlaan 42, Wassenaar.
Helle, M., Plaggenweg 2a, Bussum.
Heyting, L. C., Frankenslag 108, 's-Gravenhage.
Kruseman Jr, Dr G., P. C. Hooftstraat 98, Amsterdam-Z.
Lohmann-de Bruyn, Mevr. C., Prins Hendrikstraat 5, Dieren (G.).
Reuvecamp Jr, W. J., Nieuwstraat 73, Deventer.

HUISGENOOT-LEDEN

Beukema, Dr T. R., Parklaan 11, Hoogezand.
Bruijn, Mej. A. C. de, Hinkeloordsche weg 5, Wageningen.

ADRESWIJZIGINGEN

Berg., G. J. van den, Koningslaan 1a, Utrecht.
Beukema-Goudsmit, Mevr. M., Parklaan 11, Hoogezand.
Fockema Andreae, Mr J. P., Commissaris der Koningin, Groningen.
Hirsch, H., Rozenstraat 23, Baarn.
Houten, J. G. ten, Scheldestraat 7II, Amsterdam-Z.
Jonker, Mej. C., Curacaostraat 82I, Amsterdam-W.
Ketjen, Mej. F., Laan v. Meerdervoort 52 (flat 16a), 's-Gravenhage.
Kleyn, H., Noorder Amstellaan 83, Amsterdam-Z.
Stork, F., „Redichem”, Renkum.
Wolff, Mej. H., Da Costalaan 14, Bussum.

Wie weet het adres van:

Wachter, W. H., vroeger Vierambachtstraat 81a, Rotterdam.

EXCURSIE'S, TENTOONSTELLINGEN, ENZ.

Alkmaar.

Tentoonstelling op 16-17 Oct. van de N.J.V. met lezingen over paddestoelen door den heer Dorgelo, leraar gymnasium.

Excursie op 17 Oct. van de afd. der Ned. Natuurhist. Ver. naar Schoorl en Bergen onder leiding van Ir Schweers.

Amsterdam.

Lezing op 19 Oct. voor de afd. der N.N.V. door Dr v. d. Lek over „Samenleven van paddestoelen en houtgewassen”.

Excursie op 27 Oct. van dezelfde afd. onder leiding van Dr v. d. Lek in de omstreken van Driebergen.

Tentoonstelling van 13-20 Oct. in het Museum „de Pinksterblom” van de A.J.C. Een 150-tal soorten aanwezig w.o. als belangrijkste Amanita stragulata en Polyporus picipes.

Appelsga.

Excursie op 19 Oct. van de Natuurhist. Ver. „Ooststellingwerf” onder leiding van de Veye. Belangrijkste vondsten: Marasmius cohaerens, Mycena pelianthina, Leptonia euchroa, Cortinarius croceo-coeruleus.

Appingedam.

Excursie op 9 Nov. van de biologenclub der Rijkskweekschool naar het Slochterbos onder leiding van de Veye. Belangrijkste vondst: Pleurotus serotinus.

Bergen (N.H.).

Tentoonstelling op 23-25 Oct. door de leerlingen der U.L.O.-school onder leiding van den heer Schuil. Ongeveer 170 soorten, w.o. Flammula lenta, Cortinarius delibutus, Inonotus vulpinus, Ganoderma australe (?).

Delft.

Tentoonstelling van 19-21 Oct. door de afd. der A.J.C. in „de Vonk”.

Tentoonstelling van 14-16 Oct. door de biol. vereniging voor Gymnasium en H.B.S. onder leiding van Dr S. Broekhuizen.

Causerie op 7 Nov. voor de afd. der Ned. Vegetariërsbond door R. Klein.

Groningen.

Tentoonstelling op 13 en 14 Oct. door de afd. der N.N.V. onder leiding van de Veye. Ruim 250 soorten aanwezig, waaronder als voornaamste: Lepiota carcharias en cinnabarina, Tricholoma conglobatum, Rhodotus palmatus!, Nyctalis parasitica, Rozites caperata, Flammula astragalina en gummosa, Craterellus cornucopioides.

Haarlem.

Excursie op 13 Oct. van de afd. der N.N.V. naar Amerongen onder leiding van Dr v. d. Lek. Gevonden o.a. Marasmius cohaerens, Pholiota aurivella, Flammula conissans, Boletus pachypus, Hydnum imbricatum.

Lezing op 8 Nov. voor dezelfde afd. door Dr v. d. Lek over „de mens en de paddestoelen”.

Den Haag.

Excursie op 13 Oct. van de afd. der N.N.V. onder leiding van Mej. de Lint. Gevonden o.a. Mycena Seynii. Idem op 27 Oct. van dezelfde afd. naar „Rust en Vreugd” onder leiding van de dames Boetje-van Ruyven, Hoff, de Lint en den heer Hoogland. Gevonden o.a. Pleurotus corticatus, Flammula lenta.

Excursie op 22 Oct. van de afd. der Ned. Ver. van Huisvrouwen naar „Meer en Bosch” onder leiding van Mej. de Lint. Gevonden o.a. Tricholoma cnista.

Den Helder.

Causerie op 23 Oct. voor de afd. der N.N.V. door Ir Schweers.

Excursie op 24 Oct. van dezelfde afd. naar de Staatsbossen op Texel onder leiding van Ir Schweers. Van de vondsten zijn vermeldenswaard: Lepiota sistrata, Collybia myosurus, Otidea leporina en een merkwaardige, nog niet gedetermineerde Mycena of Collybia op konijnenhaar.

Hengelo.

Excursie op 10 Oct. van de afd. der N.N.V. en der Ned. Ver. van Huisvrouwen naar het Twickelse bos onder leiding van Ir Schweers. Gevonden o.a. Tricholoma leucocephalum, Pholiota tuberculosa, Ochroporus robustus.

Hilversum.

Propaganda-excursie op 20 Oct. van de Ned. Mycol. Ver. in 't Spanderswoud. Ongeveer 30 deelnemers. De aardigste vondsten waren: Flammula carbonaria, Coprinus Boudieri, Rhizina inflata, Plicaria violacea (alle op brandplekjes), verder nog Boletus viscidus. Twee nieuwe leden „gevangen”. Zowel van het “Alg. Handelsblad” als van „de Telegraaf” was een verslaggever van de partij, die ieder een uitvoerig en enthousiast relaas van de tocht in hun blad hebben gepubliceerd.

Leeuwarden.

Excursie op 20 Oct. van de afd. der N.N.V. naar Olterterp onder leiding van de Veye. Gevonden o.a. Tricholoma conglobatum, Cantharellus infundibuliformis, Pluteus nanus, Tremellodon gelatinosum, Geaster triplex.

Wassenaar.

Excursie en tentoonstelling op 9 en 10 Oct. in het Dorpshuis onder leiding van Mej. de Lint.

Excursie op 17 Oct. van de Protestantenbond in „Duinrell” onder leiding van Mej. de Lint. Gevonden o.a. Tricholoma imbricatum, Volvaria speciosa.

DIVERSEN

Het Bestuur der N.M.V. is als

volgt samengesteld:

Voorzitter: T. A. C. Schoevers, Nassauweg 28, Wageningen.

Onder-Voorzitter: P. J. A. J. Meulemeester, Diezerstraat 10, Zwolle.

Secretaris: Dr A. J. P. Oort, Ericalaan 5, Wageningen.

Penningmeester: Ir A. C. S. Schweers, Nassaulaan 17, Alkmaar.

Bibliothecaris: Dr H. A. A. v. d. Lek, Zoomweg 10, Wageningen.

De aandacht van de leden wordt speciaal gevestigd op de verwisseling van functie der heren Meulemeester en v. d. Lek. Tot laatstgenoemde moeten dus in het vervolg verzoeken om boeken en lantaarnplaatjes in bruikleen te krijgen, gericht worden.

Uit het Redactiebureau.

Hartelijk dank aan alle inzenders van bijdragen voor dit nummer. Enkele artikeltjes bleven voor een volgende aflevering gereserveerd. Ik kan niet zeggen, dat ik, vooral de laatste tijd, over medewerking te klagen heb. Verschillende leden behoren reeds tot mijn trouwe helpers, waarvoor ik hen bijzonder erkentelijk ben. Toch zijn er dit naar mijn zin nog te weinig. Graag zou ik veel ruimer in mijn copy willen zitten. Mogen meerdere leden, die tot nog toe weinig of niets van zich lieten horen, zich geroepen voelen, mij in de naaste toekomst hun bij voorbaat gewaardeerde hulp te verlenen ten einde „Fungus” op peil te houden en zo mogelijk nog te verbeteren.

Foto's, die voor illustratie de moeite waard en geschikt zijn, krijg ik veel te weinig. Daarom moet ik voor geïllustreerde artikeltjes grotendeels zelf zorgen, wat niet altijd gemakkelijk is en bovendien enigszins onbescheiden lijkt. Het is echter alleen een gevolg van het feit, dat ik slechts zelden de beschikking heb over fotomateriaal van anderen. En Fungus zonder afbeeldingen is toch bijna niet meer denkbaar. Daarom wil ik nogmaals een dringend beroep doen op onze fotograferende leden en hen vriendelijk verzoeken mij geregeld een afdruk van hun opnamen op mycologisch gebied, welke voor dit doel geschikt zijn, te willen zenden, liefst voorzien van enige toelichtende tekst.

Het volgende nummer van Fungus zal ongeveer half Februari 1936 verschijnen. Ik hoop van harte, dat de bijdragen mij vóór de eerste van die maand van alle kanten zullen toevloeien.

DE VEYE.

MEDEDEELING VAN HET BESTUUR

In dit nummer maken wij melding van het overlijden van ons medelid H. Boting. Er heeft zich een Comité gevormd, dat de belangen van het gezin wil behartigen. Gaarne geeft het bestuur gevolg aan de vraag van dit Comité ook de medewerking van onze leden in te roepen. Een verzoek daartoe vindt U als bijlage in dit nummer. Wij hopen dat vele leden bereid zullen zijn voor dit goede doel een steentje bij te dragen.